

Medlem, at der var noget opnaaet, thi ingen kan være blind for, hvor uheldig den Spekulation, der i Øjeblikket drives i faste Ejendomme, er i sine Virkninger. Der er altsaa to — jeg kan gerne sige Tendenser i Lovforslaget; men hvad enten det gaar i den ene eller anden Retning, forekommer det mig heldigt, at man gennemfører netop denne Ordning.

Det andet lille Lovforslag, om midlertidig Forhøjelse af Stempelafgiften paa Spillekort, er let overskueligt og giver ikke Anledning til mange eller lange filosofiske Betragtninger. Det drejer sig kort og godt om, at der skal lægges en Krone i Afgift for hvert Spil Kort. Jeg havde nær sagt, at det svarer nogenlunde til en Solokulør i almindelig borgerlig L'hombre. Det er ikke nogen særlig stor eller besværlig Afgift, der her kræves, og det kan derfor ikke virke afskrækkende. Selv om man selvfølgelig ikke under normale Forhold skal basere Statens Indtægter i større Grad paa en saadan Umoralitet som Kortspil, er der ikke Tvivl om, at vi alle i dette Øjeblik er tilbøjelige til at se bort fra den Slags Betragtninger, naar man derigennem er i Stand til at tilfredsstille den højtærede Finansministers Krav med Hensyn til Indtægter for Statskassen, og jeg skal derfor for mit Vedkommende i Lighed med de ærede Medlemmer; som hidtil har haft Ordet, anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Finansministeren (Brandes): Jeg takker for Modtagelsen af disse Lovforslag. Alle Partiernes Tilslutning dertil giver mig grundet Haab om, at Lovforslagene meget snart kan være vedtagne af den høje Rigsdag. Kun fra det ærede 8de langstingsvalgte Medlem (Oluf Jensen), der talte for det konservative Folkeparti, er der gjort en Indvending mod det ene Lovforslag og bebudet et Ændringsforslag, idet dog det ærede Medlem — og jeg takker ham derfor — var saa hensynsfuld at sige, at han ikke vilde forsinke Sagens Gennemførelse ved en saadan Ændring. Jeg maa paa Forhaand sige, at jeg ikke kan tiltræde den Ændring, som det ærede Medlem bebuder, idet jeg er ganske enig i, hvad der er fremført af det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs), at man fra Finansministeriets Side har søgt ved den Kombination, som her er gjort: paa én Gang at anvende det virkelige Vederlag som afgiftspligtigt og tage i det mindste Ejendommens Skyldværdi som afgiftspligtigt, i Virkeligheden at forhindre den Kritik, som er rettet imod dette

System. Man har baade angrebet dette, at man satte Ejendomsskylden som den egentlige Norm for Afgiften, og man har angrebet, at man satte Vederlaget. Ved at foreslaa denne Ændring sikres Statskassen i hvert Fald, og det er det, det kommer an paa. Det kunde tænkes, hvis man ikke anvendte Ejendomsskyldværdien som en Underregel i dette Tilfælde, at der da kunde være ret stor Foranledning til at komme bort fra selve Afgiftens Størrelse ved at lægge Vederlaget til Grund, men at fingere dette mindre i hvert Fald end Ejendomsskyldvurderingen. Man maa være noget forsigtig, for det kan ikke nægtes, hvad der ogsaa undertiden nævnes i disse Dage, at Ejendommene under de nuværende Forhold gaar saa hurtigt fra Haand til Haand, at visse Overdragelser saa at sige unddrager sig Statens Opsyn. Det kan være saaledes, at man sælger den samme Ejendom 1-2-3 Gange i Løbet af ganske kort Tid, og man forsøger da at stille sig saaledes, at det kun er den sidste Overdragelse, der kommer Statskassen til gode. Naturligvis er dette lovstridigt, naturligvis idømmes der her i Landet meget høje Bøder, hvis Statssmyndighederne opdager noget saadant, og det er ogsaa sket, men da jeg fremsatte dette Lovforslag, var det Mening, at Staten skulde tage alle de Forsigtighedsregler, som var mulige, og en af disse er det ogsaa, der gaar ud paa, at Ejendomsskylden *kan* lægges til Grund. Derimod tror jeg ikke, at det kan gaa an at komme videre end til at sige, at det samlede Vederlag skal angives i Dokumentet „paa Tro og Love“. Hvilken anden Oplysning skulde vi ellers kunne faa? Man maa dog sige, at „paa Tro og Love“ er en ganske kraftig Ting at gaa forbi. Man maa gaa ud fra, at Statens Borgere er hæderlige i det hele taget, og de, som er mindre hæderlige, vil maaske vogte sig for at komme der, hvor der er Mulighed for at komme paa Sporet af den Lovovertrædelse, i hvilken de har gjort sig skyldige. Jeg tror, at man kan nøjes med dette.

Det er blevet sagt, at der er Mulighed for, at man ved dette Lovforslags Gennemførelse kan hindre nogen Spekulation i Ejendomme. Jeg tror ikke, at det havde været uden Betydning, om vi havde haft en Lov derom i indeværende Aar. Man kan altsaa her sige, at Finansministeren kommer for sent med dette Lovforslag. Det er ellers ikke almindeligt, at man bebrejder Finansministeren det, men paa den anden Side hører der jo dog ogsaa visse Begivenheder, visse Foreteelser, til, at man vil skride til